

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКСВОБОДА
UKRAINIAN DAILYРедакция і Адміністрація
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

PIK XCI Ч. 20 ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 31-го СІЧНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 31 1985

No. 20. VOL. XCI

Українські передачі „Голосу Америки” відзначили 35-річчя

Вашингтон. — У грудні 1984 р. минуло 35 років від часу, як „Голос Америки” розпочав передачі в українській мові. З того приводу виготовлено окрему півгодинну програму, в якій зроблено короткий перегляд подій від 1949 року та порівняно до стану в 1984 році.

Українські передачі „Голосу Америки” відбуваються впродовж п'ятих годин кожного дня і вони призначені для України та сусідніх територій Далекého Сходу. В кожній програмі подається міжнародні вісті, як також цікаві вісті з американського життя та з життя українців на поселеннях. В передачах беруть до уваги не лише політичне життя, але також культурне, економічне, наукове, розвагове тощо.

Директором українських передач „Голосу Америки” є тепер Оксана Драган. З приводу 35-річчя передачі вона заявила, що багато чого у тому часі змінилося так у світі, як і у самих українських передачах.

„Одне не змінилося — заявила О. Драган — а це стремління редакторів „Голосу Америки” подавати правду і давати своїм слухачам точні та об'єктивні інформації”.

Передачі „Голосу Америки” передаються у 42 мовах. Уважають, що їх слухає понад 110 мільйонів осіб у цілому світі.

УІА запланував ряд концертів

Нью Йорк (М. Коломич). — Зимовий цикл концертів камерної музики в Українському Інституті Америки почнеться в неділю, 3-го лютого, виступом члеста Неестора Цибрицького. Акомпанюватиме на фортепіано відомий піаніст Тома Гриньків.

Цього річчя серія концертів є під зарядом музиканта та композитора проф. Ігоря Соневицького, який організував подібні програми літніми місяцями у „Гранд” в Гантері, Н. Й.

Як музичний директор Музичного - мистецького центру повіту Грін, маестро І. Соневицький спроваджує професійних музикантів та співаків, щоб запозичити українську публіку, як теж і неукраїнську, з українською камерною музикою та саме з творами Барвінського та Глушка.

Щі програми маестро Соневицький думає продовжувати у Гантері з фінансовою допомогою Сейтсової Ради в справах мистецтва Культурного фонду повіту Грін та кредитівкою „Самомоміч”, як також бажає зацікавити ними ньюйоркську публіку.

Вийшла нова платівка

ансамблю „Промінь”

Нью Йорк. — „Промінь”, один з найкращих українських ансамблів в північній Америці, випустив свою першу платівку, відзначаючи 10-ий ювілей існування цього ансамблю.

Мистецький керівник та диригент ансамблю Богдана Волянська заснувала „Промінь” 10 років тому тут при школі св. Юра. Від того часу „Промінь” виступав в усіх більших осередках на східному побережжі, як також на українських фестивалях та оселях. Сейтсова Рада в справах мистецтва виділила ансамблю „Промінь” як одну з найкращих мистецьких одиниць сейтсу Нью Йорк, призначивши ансамблевій марку „quality” та фінансову допомогу.

На своїй першій платівці ансамбль наспівав 11 перлин українського хорошого мистецтва, а саме: п'ять творів Миколи Леонтовича та шість Євгена Козака. Це — мастери обробки українських народних пісень, з яких більшість ніколи не виконувалась поза межами України і вперше записані на цій платівці. Появляються „Вийши, черешні розвиваються”, „Мала мати одну дочку”, „Ой, хто в тому лісі стуксає, гукає”, „Гра в зайчика” і „Ой, сивая зозуленька” та Козаків „Закінчення на стор. 3”

ПРОТИРУСИФІКАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ЗАКІНЧИВ СВОЮ ФУНКЦІЮ

Нью Йорк (І.Я.Х.). — Тут в п'ятницю, 25-го січня, відбулося ліквідаційне засідання представників УККА, УАКРади та НТШ із противусифікаційного комітету, який зорганізував маніфестацію у Вашингтоні 16-го вересня 1984 року.

„Вашингтонська імпреза в протесті проти русифікації України була без сумніву одною з найуспішніших наших імпрез за останніх 30 років”, — сказав голова Ділового комітету д-р Степан Ворох, відкриваючи засідання. Ніхто з присутніх цього не перече. Пам'ятаючи тих чи інших дисонансів в часі дії зазначеного комітету, маніфестація і концерт доказали, що можна спільно зійтися і спільно проводити корисні для української визвольної справи акції. Відомий англійський журналіст був насправду добрий, зображуючи вірно всі справи, зв'язані з імпрезою. Американська преса починає цікавитися українським питанням, що треба привітати це і старатися утримувати.

Фінансово ця імпреза дала понад 10,000 доларів надвишки, що теж треба оцінити як успіх. Жива і серйозна дискусія розвинулася, що далі робити з існуючим комітетом. Д-р С. Ворох, інж. Степан Прохир, Євген Стахів, Андрій Білик поставили дуже конкретні вимоги розв'язку: стаття ініціатору організації комітету для громадського відзначення 1000-ліття хрищення Руси-України в ЗСА, яке мусить включити в першу чергу ідею інформувати світ про те, що рік 988 є роком хрищення Руси-України, а не Росії, як про це пробують дезінформувати

світ російськими шовіністами. Це вповні покривається з ідеєю боротьби проти русифікації України, лише в іншій формі і серед інших обставин. А тому, що існуючий спільний комітет, в складі якого є представники двох центрів і НТШ може скликати збори всієї української громади і пробувати зустрічатися 1000-ліття хрищення Руси-України спільно, об'єднано і величаво.

„Я маю уповноваження від голови УАКРади, д-ра Івана Філіса заявити присутнім, що частину, яка припаде для УАКРади із розподілу надвишки грошей з вашингтонської імпрези, передамо для потреб створеного спільного комітету для відзначення 1000-ліття хрищення Руси-України”, — заявив Е. Стахів.

Е. Стахів закликав другі організації, тобто УККА і НТШ, також погодитися на передачу своїх частин надвишки на спільний комітет для відзначення 1000-ліття хрищення Руси-України.

Ігнат Білінський, як речник УККА, сказав, що не має жадних уповноважень від УККА, що робити по закінченні функцій існуючого вашингтонського комітету, але він передасть думки і бажання присутніх до керівних чинників УККА, щоб вони зробили своє рішення в тих справах.

Вкінці присутні винесли рішення, щоб члени розв'язаного комітету допомагали чимськоріше організувати спільний всеамериканський комітет для відзначення 1000-ліття хрищення Руси-України на терені ЗСА, і видали заклики до громадянства, щоб в найближчому часі створити такий спільний комітет.

Невдала спроба
советської пропаганди

Київ. — Київська газета „Радянська Україна” помістила у числі з 8-го січня ц.р. довшою коментарем інформацію Олега Тихонова, наукового співробітника Інституту ЗСА і Канади Академії Наук СРСР, під заголовком: „Професіоністи в СС-СР і ЗСА: порівняння і факти”. Дискусійною справою, очевидно, є справа самого порівняння урядової і контрольованої компартійної професії в тоталітарній державі, якою, без сумніву, являється СРСР. Союз і вільно, в повному розумінні цього слова професією в демократичних державах, зокрема у З'єднаних Сейтах Америки.

Але советські чинники нарікають, що на Заході, і насамперед у ЗСА, „поширюються наклепницькі вигадки про те, що професіоністи в СС-СР та інших соціалістичних країнах не мають свободи й обмежені у своїй діяльності. Як зразок для робітничого руху всього світу вихваляють американ

ські професії”. Ось тут і закопана собака. Советському вченому наказали написати порівняльний розвідку, що він і зробив, хоч треба сказати дуже невдало і непереконливо.

„Про масштаби професійного руху найкраще свідчить чисельність професії”, — каже О. Тихонов, хоч він, мабуть, свідомий того, що говорить неправду. В тоталітарній системі робітник є власністю держави і тому не дивно, що в СС-СР у професіях зареєстровано 135 мільйонів осіб з чимось більше як 80 мільйонів робітників. Це майже 98 процентів усіх трудящих країни. При чому на протязі всієї історії радянської держави як абсолютної кількості професіоністів, так і їх частка в загальному складі робітників та службовців неухильно зростає”, — каже Тихонов. А що в СС-СР „зростає”? Продукція м'яса, заліза, вугілля, нафти і навіть пшениці. Але готови виробити і хліб СС-СР продовжує купувати за кордоном, зокрема в ЗСА.

Суперлиший статус? Це справа дуже делікатна і її не повинен був зачіпати О. Тихонов, бо, як вже було сказано на початку, порівняння між вільною і контрольованою професією бути не може, а що до „заборон”, то їх мабуть більше ніде немає, як в тоталітарних державах, зокрема в ЗСА.

„Сполучені Штати Америки по суті мають найменше підстав твердити, що їх професіоністи вільні”, — пише зазначений советський пропагандист і натякає, що в 1981 році президент Рональд Реген, тільки за загрозу оголошити страйк всю професію розпустив, а її керівників арештовали і мали сплатити величезні штрафи”. Тихонов натякає на розв'язання професії контрольованих лютенських полетів, які зламали підписаний між ними і державою договір. Що очікувало б таких „страйкарів” в СС-СР він і його наказодавці дуже добре знають.

Сенат затвердив Дж. Бейкера, Е. Міса переслухують

Вашингтон. — Сенат затвердив в дні 29-го січня ц.р. беззаперечною номінацією Джеймса Бейкера на пост секретаря фінансів та за цією зміною у його праці в оточенні Президента були усі республіканці і демократи за винятком сенатора Вільяма Проксмаера, який уважав, що Дж. Бейкер не має відповідних кваліфікацій на цей відповідальний пост. Помімо застерезень В. Проксмаера голосував за затвердження його на цьому пості, так що Дж. Бейкер одержав у Сенаті 95 голосів, а ні одного проти.

Затвердження Едвіна Міса на генерального прокурора, друга велика зміна в Уряді Р. Регена, натрапляє у Сенаті на великі труднощі і хоча переслухання в його справі тривають вже кілька днів, досі справа не є рішенням. Комплікації у справі Е. Міса викликали виявлення стверджень спеціальної комісії Сенату, що Е. Міс в минулому порушив правила етики Уряду тим, що поспарався за пости в Уряді для двох людей, які дали йому особисто більш грошові позички. Ця справа була відома раніше, але вирінула поновно тепер тому, що голова Бюра етики промовчав докази, які були в його бюрі.

Дж. Бейкер

звіт в цій справі двома членами того бюра.

Е. Міс заявив тепер у переслуханні в Сенаті, що в майбутньому він такого не зробив би тому, що через останні чотири роки праці в оточенні Президента він багато навчився та має інший погляд на етику і способу життя, яких вимагається від людей на публічних постах.

Наразі у Сенаті є думки поділені щодо того, чи справді Е. Міс порушив етику публічного урядовця чи ні. Ставлять під знак запитання також чому голова Бюра етики досі промовчав докази, які були в його бюрі.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР грецького уряду Андреас Папандреу працює інтенсивно в тому напрямі, щоб З'єднані Сейти Америки забрали зі своїх баз, які приміщуються на території Греції, всю нуклеарну зброю, що була розміщена раніше без згоди грецького парламенту. Крім того грецький прем'єр мріє створити, у порозумінні з урядами Румунії, Югославії, Болгарії і Туреччини, вільну від нуклеарної зброї зону на Балканах. Політичні спостерігачі звернули увагу, що з цією „ідеєю” вже кілька років носить Советський Союз і тому газети в СС-СР помістили заяву грецького лідера на своїх головних сторінках.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Об'єднаних Націй Гавіє Перез де Куєвар відбуває тепер розмови з речниками В'єтнаму і Лаосу і намагається відновити переговори для поладження справи Камбоджі і припинення там воєнного конфлікту між в'єтнамськими військовими частинами і камбоджійськими партизанами. Цей конфлікт, як відомо, загрожують також безпосередньо Таїландові. На летючій в Гануо Куєвар висловив надію, що його зустрічі і розмови з міністром закордонних справ В'єтнаму Нгуєном Ко Тачом принесуть виді результати і замирення у цьому районі світу.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ізраїльського уряду Шімон Перез відвідає незабаром Румунію, одиноким східноєвропейським комуністичним державу, яка втримує дипломатичні зв'язки з Ізраїлем. Передачаю привітання від світового життєвого конгресу, який відбувався свої наради у Відні, Перез заявив через телевізійний зв'язок, що „я їду до Румунії із задоволенням, що між нами існує відкритий і широкі діалог”.

ЛІДЕРИ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ намагаються поширити торговельні зв'язки з некомуністичними західними державами. Вони заявили, що готові співпрацювати у торговельних справах з капіталістичними і соціалістичними країнами без жадної дискримінації для нікого. Крім того комуністичні керівники Кореї шукають зв'язків з країнами так званого Третього світу, щоб отримати від них частіші сирівці за готовий їхній продукт.

ПОЛЬСЬКІ СТАРШИНІ, члени служби безпеки, які безпосередньо були замішані у вбивстві о. Єжи Попелюшка, священника-патріота і великого прихильника й величняка забороненої професії „Соціалістична”, признались на суді, що вони хотіли переконати свого зверхника, коли ще о. Попелюшко був тяжко побитий, але живий, щоб залишити його при дорозі і не вкидати до водного резервуару. Капітан Гжегож Піотровський не погодився однак з пропозицією підлеглого йому колег і наказав втиснути зазначеного священника, щоб таким чином затерти сліди злочину.

КОРЕСПОНДЕНТИ ІНФОРМУЮТЬ, що уряд Філіппінського президента Фердинанда Маркоса має три тяжкі проблеми до розв'язання: закінчити для вдоволення всіх розпочатий політичний процес над 26-ма особами замішаними у вбивстві лідера опозиції Беніно Акіно, відбудувати занепадлу в останніх трьох роках економіку, (гальон бензину коштує вже тепер 2,10 долара, з приводу чого розпочалися розрухи у цілій країні), і новітні ринку боротьбу проти комуністичних партизанів, які спільно з мусульманськими терористами нищать політичні і економічні основи країни.

ЛІВІ ПОРТУГАЛЬСЬКІ терористи обстріляли з базук і легких гранатометів військові кораблі Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) закорени в пристані біля Лісбона. Офіційні урядові і поліційні речники заявили, що атака на кораблі НАТО, які до речі, не були пошкоджені, є організованою кампанією крайньо-лівих і комуністичних терористів в Європі, які для цієї цілі створили навіть недавно так звану „координативну раду”, завданням якої є розпалювати і координувати терористичні атаки проти країн НАТО.

З МЕТОЮ БІЛЬШОЇ координації у поборенні агресивної стратегії Советського Союзу в цілому світі, в тому числі на Далекому Сході, до Японії вибираються представники Західної Німеччини і Франції на розмови з урядовими речниками японського уряду. Делегати очолюють міністри оборони Чарльз Ерну і Манфред Вернер. Вони дискутуватимуть з японцями про глобальну стратегію СС-СР і західного світу та ролі Японії в цьому укладі сил.

СССР намагається внести замішання в Європі

Брюссель, Бельгія. — В головній квартирі Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) поважаючі застановаються над тим, що робити з поважаючою активністю комуністичних і крайньо-лівих терористів, які створили свого роду „альянс”, намагаються нанести якнайбільше шкоди військовим інстанціям НАТО і підірвати його престиж масивною пропагандивною кампанією і демонстраціями.

У Брюсселі, Вашингтоні, Бонні й інших столицях західноєвропейських держав крім того існує поважаючі підозріння, що до „альянсу” терористичних груп причинилися у великій мірі Москва, яка хоче максимально використати терористів для своїх прихованих цілей, а в першу чергу для дестабілізації політичної ситуації в Західній Європі на передній розробки нових розмов у Женеві, які, як відомо, заповіджені на 12-го березня ц.р. Крім того Москві не сподобався процес модернізації усіх родів зброї збройних сил держав НАТО і вона почерез зв'язки з комуністами Італії, терористами з так званої „червоної бригади”, та іншими старається посіяти страх серед населення на Заході і непевність майбутнього. Так принаймніс думають політичні аналітики, спос-

терігачі і речники розвідки, які вже від довшого часу спостерігають дію советських „дипломатів” у західноєвропейських країнах.

Не випадковим є також факт, що терористи переважно живають советською зброєю, вибухові матеріали, а навіть користуються підсланими Москвою інструкціями, вишколеними на шпигунських базах в Советському Союзі, Болгарії, Дамаску, Сирії та в інших арабських країнах, де переважають советські впливи. Чималу роллю в розгорненні терористичної активності в Європі відіграють члени Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата, які головним чином займаються перепачкуванням всякої зброї для терористів в Європі.

Західнонімецька розвідка також встановила, що існує зв'язок терористів з так званою Ірландською Революційною Армією (ІРА) ді якої також підтримує Москва всякими способами. Головне командування НАТО вислало до всіх членських держав пересторогу у якій закликається до чуйності і пороблення запобіжних заходів проти поважаючої активності терористів і політичної пропаганди СС-СР, яка, як кажуть спостерігачі, діє в узгідненні з терористичними виступами.

СССР не виконав плану видобутку нафти і вугілля

Москва. — Газета „Ізвестія” опублікувала статистичні дані про виконання плану промисловості і сільським господарством СС-СР в 1984 році, які підтвердили здогади американських експертів про те, що в Советському Союзі зменшилося видобування нафти. В минулому році було видобуто 613 мільйонів тонн нафти, що на 3 мільйони менше, ніж у 1983 році, і на 11 мільйонів менше, ніж передбачалося планом на 1984 рік.

Скоротився також видобуток вугілля: якщо в 1983 році його видобули 716 мільйонів тонн, то в минулому році 712 мільйонів.

Статистичні дані про виконання плану опубліковані в той же день, що і звіт про засідання політбюро, який обговорював стан промисловості. У звіті про засідання говориться про „необхід-

ність ліквідувати відставання у видобуванні нафти і вугілля”.

Згідно з даними західних експертів, импорт нафти — головне джерело для СС-СР одержання твердої валюти. Цей импорт приносить Советському Союзі 60 відсотків валюті і тому СС-СР не може примиритися зі скороченням видобування нафти. В цьому році в Советському Союзі заплановано видобути 628 мільйонів тонн нафти.

Як і в попередні роки, центральне статистичне управління не повідомило про результати збігання врожаю збіжжя. В „Ізвестіях” сказано лише, що врожай зерна „повністю задовольняє потреби населення в хлібі і хлібних продуктах”. Газета не повідомляє, що ці потреби задовольняють купівлі зерна в ЗСА, Канаді та інших країнах.

В АМЕРИЦІ

ЗАКИДИ ПРОТИ ОФІЦІЙНОГО медичного експерта міста Нью Йорку д-ра Елліота М. Гросса, що їх висунув щоденник „Нью Йорк Таймс”, будуть він не давав правильного звіту з автоспід деяких сумнівних смертей, викликали широке зацікавлення. З того приводу губернатор сейту Нью Йорк Маріо Каомо і мейор Едвард Кач зарядили офіційний розгляд тих справ.

БАГАТО ОСІБ В ЦЬОМУ році будуть платити більші податки як досі тому, що зміниться певні розпорядки щодо видатків, які можна відтягнути від податків. Найбільше торкається це людей, що стоять у вищій категорії соціального забезпечення і тих, які в останньому році закупили авта чи компютери з думкою відтягнути кошти від податків.

У ВЕРХОВНОМУ СУДІ розглядають тепер справу адвоката-жінки, яка живе в сейті Вермонт, а хоче вести свою адвокатську практику в сусідньому сейті Нью Гемпшир. Багато сейтів має ще досі приписи, які не дозволяють на працю тим особам, які постійно не живуть на їхній території.

ЯКЩО ПОЛІТИКА УРЯДУ у відношенні до фермерів в ЗСА не зміниться, треба сподіватися, що принаймніс шість років дуже важких обставин для рілничих господарств. Дослідники ситуації побоюються, що пропозиції на зміну дотеперішніх правил щодо господарки, які пропонує Рональд Реген, можуть лише погіршити існуючий стан.

ВЕЛИКА ФАРМАЦЕВТИЧНА фірма Гофман-Лярош із осідком в Нью Джерсі планує з початком лютого звільнити з праці понад 1,000 працівників. В цей спосіб фірма пробуює заощадити 50 мільйонів доларів річно. Більшість звільнених буде із дослідного центру в Натлі, Н. Дж.

В НЬО ЙОРКУ ПРОДАНО на ліцитації у відомій фірмі Крісті портрет п.н. „Дівчинка в червоній сукніці” за ціну 682,000 доларів. Власники картини купили її перш 50 роками за ціну 60 дол. Картина є роботи американської примітивної мисткині Еммі Філіппі і ціна заплачена тепер невідомим любителем мистецтва є найвища, яку досі досягнули за таку картину.

„Волл Стріт Джорнал” помістив рецензію

В. Половчака на книжку С. Смит

Нью Йорк. — У почитному „Волл Стріт Джорнал” з датою 24-го січня ц.р. появилася стаття під заголовком „Саманта в країні чудес” пера 17-річного Володимира Половчака, якого понад чотирирічні намагання залишитися на постійне перебування в ЗСА добре відомі не лише українській спільноті але й загальноамериканській.

В. Половчак, про якого редакція щоденника пише, що він живе у Чикаго, кінчає середню школу у прашос в крамниці, подав свої думки на тему книжки славної Саманти Смит, американської дівчинки, яка відвідала у широкому рекламному советськими засобами масової інформації подорожі до СС-СР на запрошення Юрія Андропова, тепер написала про неї у книжці під

заголовком „Подорож до СС-СР”. У книжці як інформація редакції, є понад сотка знімок і присвята молоді авторки „дітям цілого світу, які знають, що мир є завжди можливий”.

В. Половчак, вивиснивши що він маючи 12 років постановив залишитися в ЗСА, бо „знав, що таке життя в советській Україні”, стверджує, що С. Смит дістала в СС-СР „королівське прийняття” і що їй показували те, чого інші громадяни ніколи не бачать. Він подає факти, які виглядають його перебування у московському готелі, про який Саманта пише, як „надзвичайний”.

Висновок, що табір піонерів, який вона відвідувала призначений лише для дітей найвище поставлених советських чиновників і що піонери ніяк не можна порівнювати до скарбів, бо приналежність до них є в СС-СР примусова, а кожна неувата до приписів піонерів карається гостро.

В. Половчак опрокидує також захоплення С. Смит церквою і стверджує, що практикування релігії в СС-СР далі нелегальне, а дитину яка піде до церкви карають гостро в школі. Він жаліє що молода американка не бачила справжнього життя в СС-СР поза Москвою, не бачила нужди, яка панує по селах і довгих черг за харчами в крамниці.

На думку В. Половчака, ціла подорож С. Смит була добре запланована советським урядом, щоб не показати їй справжнього обличчя СС-СР. Це був пропагандистський трюк, на який „зловився” наїва дівчинка та її батьки.

В Індірі Ганді не було почуття страху, відвагу, либонь, передали їй дідо і батько – духово найближчі Індірі люди. В неї, однак, було глибоке відчуття осамітнення і смутку, що її замініло із кожної майже її світліни. Коли під час одного інтерв'ю кореспондент „Тайму” її запитав чим вона дозволяла їй на химери і забаванки, вона без найменшого вагання цьому заперечила. А відтак, після короткої надуми, добавила, що коли їй було всього три роки – в час бойкоту індійськими націоналістами закордонних товарів – всі її іграшки і ляльки, закуплені за кордоном, знищено і спалено на її очах. Це її, маленьку ще, тоді дитину, наймовірно пригнобило. Але сумувати, мабуть, було Індіриним призначенням, бо рік пізніше прийшов куди важчий для неї удар долі, коли заарештували її діда і батька, й Індіра почувала себе вкрай самотньо.

Майже від самих мініятурних її років вона і її батько були невідступні. Єдиною розрадою в той час для Індіри були його листи, що надходили з в'язниці. (Сьогодні ці перепитують індійським дітям в школах.) Листи ці скрашували, поглиблювали Індірині життя, надавали йому зміст і тепло, були начебто оправданням її снування; занурена в їхній світ вона виростала. Для неї її батько був отим справжнім індійським „гуру” – учителем життєвих правд і законів, учителем безмежної любови до свого народу і нестерпимості до своїх ворогів. З матір'ю її плутили радше справи побутового характеру, щоденні справи, крім цього її мати хворіла і рано померла на туберкульоз. Недовго Індіра була одружена за своїм мужем Ганді, –

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА — ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 10 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Показом „Історичної ноші українки 64-ий Відділ СУА відзначив своє 30-ліття

З нагоди 30-річчя існування 64-ий Відділ СУА в Нью-Йорку влаштував 2-го грудня 1984 року в Українському Інституті Америки показ „Історичної ноші українки”. Відкриваючи цю культурну імпрезу, голова комітету її влаштування Марія Даниш у привітальному слові дала загальну характеристику діяльності 64-го Відділу впродовж 30-ти років. Ця діяльність зосереджувалася зокрема на суспільно-харитативній, культурно-освітній, мистецькій та виховній діяльності.

Чи не найбільшим досягненням, самоцвітом у багатому й різноманітному разку здобутків Відділу є відтворення ноші української жінки впродовж століть, починаючи від III-го сторіччя перед Христом до кінця ХХ ст. нашої ери. Цей задум здійснювала й здійснює членка Відділу Христина Восвідка при допомозі кількох членок Відділу. Вперше показано історичні строї на ХІУ-й Конвенції СУА в 1965 році з того часу вони здебільше були незвичайною популярністю в власному й неукраїнському громадянстві, викликаючи подив і захоплення глядачів.

На закінчення свого вступного слова М. Даниш прочитала привітальні вітання від Головної й Окружної Управ СУА, від І-го, 21-го, 82-го, 83-го й 104-го Відділів СУА, від Українського Інституту Америки, а з приватних людей — від Х. Восвідки та почесної членки Відділу Полі Кніш.

Огляд праці й досягнень Відділу за час його 30-літнього існування дала голова Христия Навроцька. У провіді Відділу стояли такі голови: Іванна Рожанковська, Христина Восвідка, Марія Ржевська, Поля Кніш, Марія Савчак, Марія Даниш, Оксана Щурова й тепер Х. Навроцька.

Початкова увага Відділу була звернена на суспільно-харитативну діяльність, зокрема на допомогу залишеним в Європі та на стихійні учини і студентам, переду-

сім у Бразилії, ця акція продовжується. Ця допомога звернена теж на потребуючих у Польщі. Відділ не забував ніколи про потреби української науки й щедро жертвував на Науковий Осередок у Сарселі та один із перших склав 1,000 доларів на Гарвардський Науковий Центр.

Фонди на фінансування цієї акції Відділ черпав із членських внесків та з влаштування пікніків, базарів, буфетів, з продажу святкової печива, лотерейних лосів тощо.

Зі зміною обставин допомога акція спрямована тепер на потреби СУА — пресовий і запасний фонд „Нашого Життя”, на Фонд ім. Олени Лотоцької. Особливо увагою втілюється Український Музей. Відділ є двократним меценатом Музею, а 46 осіб із Відділу стали його членами, при чому деякі з них є в його управі, інші допомагають йому добровільною працею.

У виховній діяльності проголошено теж важливу працю — курси писання писанок, організовано тримісячний курс української орнаментики під проводом покійного вже мистця Антона Малюка, курси салюнових танців. Відбулося читання казок учнями Студії Мистецького Слова Олімпії Добровольської. Впродовж 11-ти років влаштовувалися виставки мистецької творчості молоді, щоб виплекати в неї замілювання до мистецтва. Учасницями були молоді ЗСА, Канади, європейських країн, навіть України. У відкритті цих виставок брали участь мистці Я. Гніздовський, С. Геруляк, Любомир Кузьма, Богдан Титла. Тепер виховна референтура з комісії працює над здійсненням задуму видати книжку писанки і образотворчих праць дітей на тему христення України. На жаль, закінчення цим пляном батьків, учителів, виховників і дітей незадовільне.

Великим вкладом праці культурно-освітньої референтури влаштовано 20 збірних

виставок жіночої творчості. У них брало участь 20-30 заансованих і початкуючих мисткинь із ЗСА, Канади, Південної Америки, Європи, виставляючи 80-100 картин кожний раз.

Заходами культурно-освітньої референтури відбувалися авторські вечори видатних письменників і поетів (за абеткою): Докі Гуменої, Івана Керницького (Ікери), Богдана Кравчука, Уляни Любич, Євгена Маланюка, Миколи Понеділка. Влаштовувалися теж вечори творчості таких літераторів: Віри Вовк, Ліни Костенко, Уляни Кравченко, Валентина Мороза, Максима Рильського, Василя Симоненка, Олени Теліги.

Запрошувалося з доповідями сторонніх прелегентів: Володимира Барагура, Оксану Буревій, Йосипа Гіряка, Славу Геруляк, Любомира Дражевську, Івана Кедрина Рудницького, Юрія Костева, Григорія Костюка, Володимира Кубійовича, Ольгу Кузьмович, Юрія Лаврінюка, Уляну Любич, Євгена Маланюка, Михайла Мороза, Ларису Онисевич, Мирослава Прокопа, о. Марію Прокіца, Бориса Ржевського, Романа Савицького, Надію Світличну, Юрія Стефаніка, Лесю Храпливу, Володимира Янева.

Програми багатьох імпрез приготували й виконували самі членки Відділу. Щорічно влаштовувалося Т. Шевченка. Довгі роки відзначувалося членим доповіді Слугу Божого Митрополита Андрея, а згодом теж Патріарха Йосифа І. Відзначувано річницю 250-ліття народження Григорія Сковороди, 75-річчя народження Олександра Довженка, 30-річчя постанови Дивізії „Галичина” обговорюванням книжки Вольфа Дітріха Гайке про це військове з’єднання. Це обговорення було повторене в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку, а деякі доповіді були поміщені в „Вістях Комбатанта”.

У мистецькій діяльності членки Відділу С. Геруляк за-

проектувала й виконала скульптурну сценку „Колядники”, а при допомозі Юрія Костева і членок Відділу реконструювано репліку стародавнього традиційного „Вертепу”. Покази „Колядників” і „Вертепу” відбулися під час „Різдва довкола світу” в Ворлд Трейд Сентер у Нью-Йорку, де брало участь 18 національностей, на Союзівці і в Бінгемтоні, Н. Й. „Вертеп” подарував Відділ Українському Музеєві. В 1975 році Відділ видав тиражем 9,000 різдвяні картки з подобою „Вертепу” та двома двома поясненнями.

Завдяки пресовим референтам громадянство поінформоване про діяльність Відділу, а друковані в пресі матеріали зберігаються для майбутності. З тією метою ведеться альбом газетних вирізків.

Імпрезові референтки організували базари, буфети, пікніки, брали участь у фестивалях, які стали поважним джерелом фінансових ресурсів Відділу.

До успішної праці Відділу причинилися теж інші сектори організації, фінансова і господарська референтура, протоколярна й кореспондентська секретарки, касирка.

Найважливішим досягненням Відділу є відтворення одягу української жінки. Ініціатива вийшла від тодішньої голови Відділу Христия Навроцька, яка здійснила свій задум за допомогою групи людей — мисткинь і членок Відділу. Це були дорядниці — Оксана Вікул і Антін Малюка, та виконавиці: Любомира Артиміши, Анна Го реча, Розина Захарченко, Христия Навроцька, Марія Савицька і Неоніла Терлецька. Вони виконали десять одягів. Дальших сім одягів проектувала Неоніла Терлецька. Крім раніше згаданих осіб одяги виконали Галина Гошовська і Оксана Рак.

Після дебюту в 1965 році на ХІУ Конвенції СУА відбулося 76 показів у різних місцевостях ЗСА й Ка-

нади. Останній публічний показ відбувся у формі прозорки із поясненнями мистецької референтки Л. Артиміши під час наукової конференції в університеті Урбана в секції доповідей на тему української культури. Тепер Відділ отримав запрошення від університету Форт-Ворт у Тексасі показати прозорку історичного одягу.

Ці покази чи то модельками, чи в формі прозорки знаходять не лише зацікавлення та викликають подив і захоплення своїх і чужих, але й знайомлять глядачів із давниною нашої історії та культури. Для популяризації одягу Відділ видав в 1970 році тридцятих тисяч альбом із репродукціями 12-ти стрів. Альбоми й картки з подобою „Вертепу” розіслано до бібліотек і музеїв у ЗСА, Канаді й Європі, включно з Україною.

Для повноти картини діяльності ювілята треба згадати, що крім праці в Відділі його членки займають пости в Головній й Окружній Управі СУА, в редакції „Нашого Життя”, в Українському Музеї та в різних громадських установах, товариствах і організаціях.

Після слова Х. Навроцької почався показ модельками історичної ноші. Проводила ним мистецька референтка Відділу Л. Артиміши. Вона коротко накреслила історично-культурно- побутову й соціо-економічне тло та постанову, які мали вплив на формування, розвиток і зміни жіночих одягів на території України впродовж століть.

Одяг із сарматських часів (III ст. до Христа) моделювала Ліда Артиміши, староруський одяг VI ст. по Христі) Христия Бриквич і

Катруся Ленард, одяг хліборобки з VII ст. Олена Червоная, одяг княгині Ольги — Галина Цігаш, одяг київської боярині Маричка Аліськевич, а малолітні дівчинки з княжого двору XII ст. Андрія Аліськевич. Моделькою одягу галицької боярині XII ст. була Оксана Ярема, одяг молодого дворянина княжого періоду презентувала Христия Івануса, а галицько-волинської княгині XIII ст. — Марія Костів.

Козацький період був застуглений одягом дружини козацького старшини ХХІІ і ХХІІІ ст. моделька — Аляксандра Ямрозик. Софія Зелик моделювала одяг гетьманши, моделькою галицької шляхтянки ХХІІІ ст. була Андрія Мудра. Селянський одяг з ХХІІІ ст. презентувала Ілона Соинська-Шиприкевич, стрій київської шляхтянки ХХІІІ ст. Марта Навроцька-Торієлі, галицької міщанки ХХІІІ ст. Оріса Фішер і київської горлянки Лаврентія Турквич.

Разом моделювано 16 одягів 17-ма модельками. Під звуки притишеної пла-тінкової музики вони проходили алесю імпрезової залі перед глядачами, які вмістилися на крилах, устаткованих у трирядовій лаві обабіч алеї. Після закінчення моделювання згуртувалися на площаді для спільного знімку. Глядачі захоплено оплескували одяги на вродливих модельках, фотоапарати цокали беззастовно.

Після показу організаторки імпрези запросили учасників на чарку легкого вина та до холодного й гарячого буфетів до кави й солодко-

Марія Барагура

Окружна Управа на Нову Англію у поклоні Патріархові Йосифові

17-го листопада Окружна Управа СУА на Нову Англію влаштувала в Нью-Гейвені жалобні сходи в честь блаженної пам’яті Патріарха Йосифа. При участі голів окремих відділів СУА й чисельно зібраних членкинь голова Окружної Лідія Фіцалович відкрила святкові сходи молитвою і вступним словом, а також попросила всіх вишанувати пам’ять померлого Патріарха хвилиною мовчання.

Жалобною імпрезою про водила культурно-освітня референтка Окружної Христия Добчанська-Мельник, яка представила гостю, прелегентку Ольгу Платон-Степанович, першу голову Окружної й багаторазову голову 93-го Відділу в Гартфорд, а теперішню касирку Патріархального Товариства відділів в Гартфорд. Прелегентка дуже майстерно сплела долю нашого нездоленого народу з долею нашого нескореного Патріарха, який боронив права Української Церкви, за нестраждав в неволі, за неї боровся на волі і свою боротьбу завершив са-мом українського патріарха вперше в історії Вселенської

Церкви.

Після доповіді О. Марків членкиня 66-го Відділу продекларувала з почуттям вірш В. Фіцаловича „На день смерті Патріарха”. Христия Д. Мельник закінчила імпрезу уривком із „Заповіту Патріарха Йосифа” словами: „І основне заповіту вам: Щоб ви любили один-одного „любов’ю, над яку більшої немає, що й готова життя свої віддати за друзів своїх”... а найголовніше це: „І вас, мої Возлюблені діти, благую: ніколи не відкажіться від Патріарха, своєї стражданої Церкви, ви ж живі існуючі її діти”...

Вкінці голова Л. Фіцалович подякувала всім виконавцям за труд, а присутнім за участь в імпрезі.

Прикрашенням залі, де висів масштатний портрет Патріарха, що його зробив мистець В. Фіцалович, зайнялися М. Кульчицька, зайний член Окружної, Х. Д. Мельник і Марта Рудик.

Відспіванням „Боже, Великий Єдиний” закінчено ці святкування.

Марія Чайківська-Фіцалович

У ШИРОКО ЗАКРОСНІЙ акції розшуку за дітьми „які сотками зникають на терені ЗСА, в Чикаго одна з найбільших фірм продажу молока розпочала на картах, в яких є молоко, подавати знімки та описи загублених дітей. В лютому подібні знімки будуть поміщувати в чикагських автобусах. За прикладом Чикаго підуть також інші міста, а то й істони. Раніше це зроблено в Каліфорнії, де одна дівчинка повернулася додому.

Гостинний виступ ансамблю „Україна” в Клівленді

В суботу, 17-го листопада 1984 року, велика громада Клівленд-Парми сердечно привітала танцювальний ансамбль „Україна” Осередку СУМ-А ім. Павлушкова з Чикаго та насолоджувалася красою як зовнішнього вигляду народних стрів, так і виконанням членів ансамблю.

Під проводом здібного хореографа і директора ансамблю „Україна” Євгена Литвінова, при активній допомозі Управи Осередку СУМ-А і членів того Осередку, організовано до ансамблю біля 120 членів-суміців різного віку. Слід ствердити, що Управа Осередку, як і керівники ансамблю, застановляючись над тяглістю цієї мистецької одиниці, організували наймолодших під окремою назвою „Веселка”, котрі вже показали свої здібності у двох точках, а публіка сердечно привітала їх рясними оплесками.

Взявши до уваги дисциплінованість, порядок, швидкість і гармонійність у виконанні, без сумніву, можна ствердити, що це — професійний ансамбль. Чуттєва гармонійність поміж виконавцями, була така наглядна, що присутні на залі (приблизно 1,000 осіб) винагородили виконавців оплесками щедро і довго. Варто згадати, що поміж присутніми було багато гостей чужинців, між якими було дев’ять японців, котрі, перебуваючи в цих околицях у торговельних справах, мали нагоду насолоджуватися українським мистецтвом.

Перший таке „Привіт” захопив глядачів вже непересередною красою танцювального ансамблю, а потім у стилі народних стрів. Побачивши їх виконання багато присутніх зворушилися до сліз. На жаль, хоч яка велика „цена, але виглядало, що для цих всіх була трошки за мала. Не менш цікавою тою було традиційне „Весілля” з України. Дуже добре виконано танець „Дячки”, це щось нового. Дуже гарно виконали „Гопак” наймолодші, у віці приблизно 8-10 років, яких присутні сердечно привітали оплесками. Вони виконали бездоганно ще один танець „Пінгвіни”. Століттями рід за родом, син за батьком, внуки за дідами — кдали буйні години, організували і реві гармат, і брязкіт козацьких шабел замовили в степах України, поникли голови козачі — так можна було розуміти іспещення „Коли верба плаче” у музичному оформленні на слова Тараса Шевченка „Думи мої, думи мої”. Бездоганно було виконано „Шевчиків”. Фіналом програми був „Гопак” у виконанні цілого ансамблю у числі 80-ти осіб, яким танцюристи завершили свій гостинний виступ, залишивши у присутніх незабутні враження. Програмою керував всім нам відомий адвокат Ю. Куляс, який у перервах веселих гостей своїми дотепами.

Дякуючи за цей рідкісний духовий пир від імені місцевого Осередку СУМ-А

(Закінчення на стор. 4)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ У 40-й ДЕНЬ СМЕРТІ (30-го січня 1985 р.)

бл. п. ЄВГЕНА СУМИКА

Родина патріарха св. Володимира в Малборі, Н. Дж. зложили 150.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

А. Апельгейт, Д. І. Біловшук, М. І. Г. Блісскун, М. Вулф, П. І. М. Заваніч, В. І. М. Каричак, В. І. П. Касіян, Р. І. М. Кафтанюк, д-р Р. І. д-р П. Керницький, В. І. О. Каліцький, М. Куліченко, І. І. М. Лад, П. І. Г. Липчак, В. І. О. Лісс, В. І. Г. Лойко, Р. Лойко, М. Луцька, Р. Найт, А. І. І. Макара, І. І. Г. Поручинський, І. Скавун, А. І. М. Соколов, І. І. К. Тіропак, М. І. К. Хома, М. Черник, І. І. Р. Шпак.

бл. п. ЄВГЕН ВИННИК

дипломований інженер-агроном

ПАНАХИДА відбулася у віаторок, о год. 5:30 веч. в похоронному заведенні Laskowski Funeral Home 367 Prospect St., Бінггемтон, Н. Й.

ПОХОРОН відбувся в середу, 23-го січня 1985 р. з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Пресвятого Серця Христового, в Джансон Ситі, Н. Й., де о год. 9-й рано була відправлена Служба Божжа. Тлінні Останки були перевезені на український католицький цвинтар Пресвятого Серця Христового в Castle Creek, Н. Й.

Залишив у смутку:

сина — НЕСТОРА з дружиною ОЛЕО
і двома внуками
швагрю — Д-ра ЯРОСЛАВА КРИВЯКА
з дружиною МИРОСЛАВОЮ і дочкою
сестрини — ЛЮБОМИРУ ТЕРЕПЮ
з чоловіком Іваном і дітьми
ДАРИО ДРЕВНИЦЬКУ
з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і дочкою
ЯРОСЛАВУ ЧЕБІНЯК з чоловіком ІОСИФОМ
і дітьми.

Ближчу і дальшу родину в Україні, Польщі й Америці
Прощимо про сердечні молитви за душу бл. п. раба
Божого Євгена

РОДИНА

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІАРХАЛЬНОГО СВІТОВОГО ОБ'ЄДНАННЯ

ПАТРІАРХ ІОСИФ (Повний текст Завіщання та документи і матеріали про смерть та похорони), 72 стор.	\$4.00
Б. Цимбалістий: РУХ ЗА ПАТРІАРХАТ І УКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНІСТЬ	1.00
МАТЕРІАЛИ МІРЯНСЬКИХ КОНГРЕСІВ ТА ЗІЗДІВ УПО	3.00
БОГОСЛОВІЯ МІРЯНСТВА	2.00
УКЦЕРКА НАЗУСТРІЧ ЮВІЛЕЄВІ ТИСЯЧОЛІТТЯ	6.00

Замовляти в адміністратора видань УПСО, висилаючи належність та 1.00 дол. на пошту пересилку:

MR. MYRON MALANIUK
839 N. Rockwell St.,
Chicago, IL 60622

КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ВСЕГРОМАДСЬКОГО ПРОТЕСТУ

Подає до відома, що має на складі ограничену кількість ЖЕТОНІВ ШЕВЧЕНКА, які можна розповсюджувати під час ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ. Ціна одного долара за штуку. ОРГАНІЗАЦІЯ ДАЄМО 50% ОПУСТУ.

Замовлення просимо платити на адресу:

Shevchenko Monument Anniversary Committee
63 Fourth Avenue, New York, N. Y. 10003

Вийшла...

(Закінчення зі стор. 1)

ка „Мав я раз дівчиночку”, „Через балку летить галка”, „Ой там за Дунаєм”, „Курилася доріженька”, „Ой копав я керниченьку” і „Ой піду я до млина”.

Диргентка ансамблю Б. Волянська здобула ступінь бакаляра та магістерку з музики і тепер працює над магістеркою з торговельної адміністрації. Хоч вона досвічена учителька кількох інструментів, Богдана найбільше цікавиться співом. Підготували ансамбль, вона намагастяся поєднати високу техніку, чутливу інтерпретацію та барвистий кольорит в гнучку голосову

мережу, яка дозволяє ансамблеві виконувати репертуар, що для пересічного хору був би надто важкий.

Платівку „Проміня” видав вокально-інструментальний ансамбль „Іскра”, який вже довгий час відчуває мистецький обов’язок записати цей унікальний ансамбль на платівку. Платівку награно в звукозаписній студії RCR, при музичній школі ім. Арона Кондєнда, Квінс коледж. Інженер звукозапису — Дейвід Барнс. Після запису продюкція була в руках Марка Сидорака в його звукозаписній студії Електронна. Мистецьке оформлення обкладинки виконала українська мисткиня Люба Мазар.

Платівка також записана на касетках. Її можна закупити в усіх українських крамничках або замовити безпосередньо, виславши 8 дол. плюс 1.50, разом 9.50 дол. за платівку чи касетку на адресу: Iskra Records, c/o Oleksander Kuzyszyn, 27 Leick Ave., Carteret, N. J. 07008 tel.: (201) 969-3416.

ВИКОНАВЦІ:

Диригент — АДРІАН БРИТТАН

Мадам Баттерфляй	Марта Кульчицька Андріюк
Б. Ф. Пінкерпон	Богдан Чаплинський
Сузуки	Наталка Худа Гусик
Шарплес	Ігор Дарин
Бонзо	Лев Рейнорвич
Князь Яматорі	Роман Комарницький
Кейт Пінкерпон	Аня Борисенко

Музичний керівник Адріан Бриттан
Мистецький керівник Франко Джентільєка
Костюми Марія Мирко
Декорації Стіванелью

КВИТКИ

У Філадельфії: КОСМОС — тел. (215) 457-5664
ОРИОН — тел. (215) 455-9586
ЕЛЬДОРАДО — тел. (215) 224-5214

У Нью-Йорку: АРКА — (212) 473-3650
СУРМА — (212) 477-0729

МАДАМ БАТТЕРФЛЯЙ Пуччіні

Оперна Компанія ім. Лисенка — українською мовою
Філадельфія: неділя, 24-го березня 1985 р., о год. 3-й по пол.

Keswick Theatre, 291 Keswick Ave., Glenside, Pa.

Нью-Йорк: неділя, 31-го березня 1985 р., о год. 3-й по пол.

High School for Fashion Industries, 225 West 24th St., New York, N. Y.

УВАГА!

УВАГА!

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ

в суботу, 9-го лютого 1985 р., о год. 3.00 по пол.
в залі парафі Преса. Євхаристія
в Торонто, Канада
при 515 Broadview Avenue
відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіт Пресової Комісії і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Вибір делегатів на уступальний Управу
6. Вибір делегатів на уступальний Управу
7. Вибір делегатів на уступальний Управу
8. Вибір делегатів на уступальний Управу
9. Вибір делегатів на уступальний Управу
10. Вибір делегатів на уступальний Управу

До учасників в Зборі запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Округної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делегати.

У Зборі візьмуть участь:

Д-р І. О. Фліс, головний президент УНС
сен. Тадо Юзик, головний директор для Канади
наш Дідух, головний радник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Шаран, голова
Іван Шпак, секретар
Гаврил Миськів, касир

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ

IBM System 34, System 36 operator.

Досвід гобажаний. Прийнятий на цю працю
перейде вишкіл.
Зголошення:

Український Народний Союз
(201) 451-2200

**КНИЖКА,
БЕЗ ЯКОЇ
НЕ МОЖНА
ОБІЙТИСЯ!**
це надрукована
у „Свободі”,
В-ві Українського
Народного Союзу,
книжка

А. Драгана:

„ШЕВЧЕНКО у ВАШІНГТОНІ”

— історія одного з найбільших і найсвітліших досягнень українців Америки: здвигнення пам'ятника Кобзареві України Тарасові Шевченкові у столиці Америки!

Книжка має 138 сторінок, численні оригінальні ілюстрації та документальні описи подій у вісьмох розділах:

1. Відкриття пам'ятника,
2. Український День у столиці Америки,
3. Великої події славе завершення,
4. Шлях Шевченка до Вашингтону,
5. Битва за Шевченка (з комуністсько-московською імперією),
6. Мова цифер (точний розрахунок із зібраних фондів),
7. Шевченко і Американські Українці, та
8. Будеш, Батьку, панувати!

Передмову до книжки написав проф. д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ

Обкладинку і загальну сторінку оформив мистець БОГДАН ТИТЛА.

Основна відомість і постійна свідомість описаного в книжці твору і його світлого завершення: здвигнення пам'ятника Кобзареві України в столиці Америки, буде для кожного джерелом гордості, радості і заохоти до нових добрих і великих починів.

Щоб дати можливість кожному набути цю необхідну книжку, встановлено мінімальну ціну на неї в сумі тільки 6.00 доларів. Для вигоди читачів подаємо формуляр на замовлення, який прохавши вповнити і разом з належністю переслати поштову дану на нього адресу.

Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 6% ставового податку.

До Видавництва „Свобода”
„СВОБОДА”
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

Прохаю переслати мені примірник книжки

А Драгана ШЕВЧЕНКО у ВАШІНГТОНІ”

Належність у сумі дол. заповнюю чеком (поштовим переказом).

Прізвище

Вулиця

Місто

Стан

Зіп код

Пошесть...

(Закінчення зі стор. 2)

ва тратить біля 225 бильйонів рублів річно із-за сповільнення продукції, відсутності на праці, і лікування п'яниць. Часом „Известия” пише, що в деяких частинах Советського Союзу, після днів виплати, і свят, п'яństwo зростає, а продукційна видатність спала на 15 до 30 відсотків.

Змінити наставлення суспільства до алкоголю, є надзвичайно трудно, майже неможливо. Різні частини суспільства мають різні причини до пиття, але здається, що однією з головних причин є загальне зневірення. Життя у Советському Союзі, яке проходить під тиском режиму і однонамірності — є страшенно нудне, сіре, просто пригноблює, зокрема в малих провінційних містечках, а ще гірше в селах. І щоб забути цю нуду, однонамірність, люди п'ють, щоб „забутися” і „розвеселити душу”.

П'яństwo є так поширене в Советському Союзі, що тих які не п'ють, там уважають просто, за ненормальних людей. Одна жінка написала до газети, що про людей, що не п'ють горілки говорять, як про „білих ворон”, чудаків. „Це виглядає дуже незвично, коли хтось не п'є в нашій країні” — сказав один молодий чоловік і додав: „Треба пити, бо чому б не пити?”

Багато підсоветських чоловіків оцінює мужність як одиницю після того, скільки вони можуть випити горілки. За звідомленням Академії, у Советському Союзі споживання горілки на одну особу в році становить 32 кварта і ця кількість постійно збільшується.

Пияцький наліг правдоподібно чинить багато молодих советських людей неспосібними партнерами до подружнього життя і через те там є багато самотніх. А самотність є головною причиною п'яństwa серед жінок. Як пише часопис „Известия”, що в той час, як чоловікам треба постійно пити 10 до 15 років, щоб стати алкоголіком, то жінки стають алкоголіками після трьох до чотирьох років пиття.

Уряд час від часу робить заходи, щоб зарадити цьому лихові, але як досі, без більших успіхів. У багатьох містах міліція держить відповідні приміщення т. зв. витверезники, де передержують п'яниць через ніч і за це вони мусять пізніше платити. В школах від семи років навчають дітей про шкідливість алкоголю.

У советському Союзі добре здають собі справу з того, що проблема алкоголізму виходить з-під контролю, і що потрібні гострі заходи, щоб її опанувати. Звідомлення Академії Наук СССР про стан алкоголізму в Советському Союзі кінчається остерогом, що п'яństwo є багато більшою небезпекою для Советського Союзу, аніж зовнішні сили. „Чому (ворожі сили) мають починати війну зі Советським Союзом” — там пишеться — „коли за 12 чи 15 років ми дослівно розвалимося як суверенна держава, в якій половину дорослого населення творитимуть алкоголіки і п'яници, неспосібні працювати ні обороняти самих себе?”

До цього жалюгідного стану п'яństwa і алкоголізму, які існують в Советському Союзі, що не є жалюгідною вигадкою, ані ворожою до СССР пропагандою, бо про це пишуть самі їхні джерела, додамо від себе одну завагу: нас не цікавила б пошесть алкоголізму в мові народів, якщо б це стосувалося тільки самих росіян. Ми махнули б рукама і сказали б: „Чорт бери москалів, хай собі п'яняться, це їхня справа!”

Та лихо в тому, що пошесть алкоголізму в Советському Союзі сильно пов'язана з українським народом на різних землях. На превелике наше нещастя, Україна знаходиться у складі Советського Союзу, чи вірніше під окупацією Кремля, і наш народ поневолі підпадає під вплив цієї московської „вищої, алкогольної культури”, яка має фатальний вплив на його духовний і біологічний стан.

„Якщо я сьогодні...”

(Продовження зі стор. 2-ої)

Найбільш, що ускладнює життя — це неймовірне заплутання його з іншими людьми: існує ж бо така велика залежність один від одного і як же мало зрозуміння... Людям як таким, я хотів б бути більш зацікавленим. Правда, вони мене бавлять, вони мене дратують, але інколи я приловлюю себе на думці, що я за ними спостерігаю, начебто за зовсім іншими істотами від мене. Чи це не жалюгідна думка?

(Продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ

І ПОДИНОКІ ОСОБИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ

НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ

ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться

відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ

ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи”

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи” □ „Українського Тижневика” □

„Веселки” □

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище

Адреса

На зміну адреси проситься

ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.

Діяльність Осередку НТШ

в Чикаго

17-го листопада 1984 року відбулися Загальні Збори Осередку НТШ в Чикаго, на яких голова проф. Мирослав Семчишин у своєму звіті підсумував діяльність Осередку за минулі три роки. Осередок НТШ у Чикаго числом членства невеликий — 6 дійсних, а з них три поза містом, і 16 звичайних членів, але зрештою організований у 1973 році покійним проф. Ю. Мачуком, а в роках 1980 — 82 очолений проф. В. Маркусом, зумів у звітному періоді розгорнути жваву діяльність як у ділянці науковій, так і в організації фінансових засобів для Централі НТШ в Нью-Йорку.

У ділянці науковій і науково-популярній викладав Осередок співпрацював з Філією УКУ з місцевим Відділом Українського Лікарського Товариства та з Асоціацією Українсько-Американських Університетських Професорів. В результаті цієї співпраці відбулися такі репрезентативного характеру доповіді з участю ширших кіл громадянства. У листопаді 1981 року доповідь д-ра П. Сеніці — „35-річчя ліквідації Української Католицької Церкви в Україні”. У грудні того ж року д-р П. Пундій мав доповідь „Всеслов'янський Лікарський Союз і участь українських лікарів у ньому”. В березні 1982 року влаштував Шевченківський вечір з доповідями проф. Б. Рубчака „Центр і периферія у творчості Шевченка” і проф. Д. Штогриня „Шевченківство за останні 10 років”.

У жовтні цього ж року з нагоди інавгурації академічного року на УКУ д-р П. Сеніца виконав доповідь на тему „60-річчя Українського Тимчасового Університету у Львові”, а д-р П. Пундій у своїй доповіді вишанував пам'ять першого ректора цього університету, заслуженого вченого й визначного українського діяча проф. М. Панчишина у 100-річчя з дня його народження. Цю імпрезу влаштували УКУ, НТШ і Лікарський Т-во.

Члени Управи НТШ брали участь у щорічних наукових конференціях, які дуже вміло організував проф. Д. Штогрин в Іллінойському університеті.

Мігр В. Нічай, в заступстві голови Контрольної комісії д-ра Р. Кобилецького, звітуючи за переведеної контролі. Уступальний Управу призначено з посади й призначенням. На наступні два роки вибрано Управу в такому самому складі: голова — проф. М. Семчишин, заступник і секретар — д-р П. Пундій, члени Управи — д-р Д. Штогрин і мігр Е. Басюк. Головою Контрольної комісії обрано д-ра П. Демуса, а членами — мігра В. Нічай і д-ра С. Самойловича.

Зборами проводив проф. В. Маркус, а секретарював д-р П. Демус.

Степан Голяш

Гостинний...

(Закінчення зі стор. 3)

ім. Богдана Хмельницького, голова його Мирослав Почтар вручив виконавцям китицю троянд і в своєму заключному слові сказав виконавцям висловити признання й подяку. Від місцевих танцювальних ансамблів „Каштан” вітав д-р Зеєнов Голубець, передаючи їм китицю квітів.

Після концерту відбулось для гостей прийняття в центрі ВФ „Верховина”, що його дбайливо приготували члени Материнсько-батьківського комітету. Під час прийняття голова Осередку СУМ-А в Чикаго Мирон Куляс сердечно подякував місцевому Осередку, а особ-

ливо М. Почтареві за весь їхній труд, за те, що подбали за таким успішним їхнім гостинним виступ в Клівленді.

Нехай цих кілька рядків про багатогранну, безінтересову й корисну працю сумісного танцювального ансамблю „Україна” буде признанням і щирою подякою від української громади для всіх членів ансамблю їхньої Управи та місцевих керівників хореографів Євгена Літвінова, та моральною заохотою до дальшої праці.

В. Мудрак

Пресовий Фонд „Свободи”

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи” і дитячого журналу „Веселка” та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 1

О. Радис, Нью-Йорк..... 20.00	В. Калінін-Магмет,..... 2.00
В. Мазяр, Мейлвуд..... 12.00	С. Орендж..... 2.00
В. Пакуляк, Міннеаполіс..... 8.00	А. Кармазин, Аліквіппа..... 2.00
В. Гнідей, Філадельфія..... 7.00	В. Кий, Валдінгфорд..... 2.00
Д-р І. Гребеняк..... 7.00	М. Клебан, Картерет..... 2.00
Лавдонвіль..... 7.00	А. Кобаса, Вільямсман..... 2.00
Е. Гутювич, Квінс..... 7.00	М. Коваліска, Клівленд..... 2.00
В. Душинський, Ферфілд..... 7.00	В. Костюк, Вудсайд..... 2.00
Я. Німилевич, Клівленд..... 7.00	А. Крупиский, Дітройт..... 2.00
О. Попович, Говел..... 7.00	С. Кузювич, Філадельфія..... 2.00
В. Самійленко, Спортсмен..... 7.00	М. Курчак, Іст Медов..... 2.00
В. Семенина..... 7.00	І. Лодиский, Нью-Гейвен..... 2.00
М. Теслюк, Парма..... 7.00	В. Лучаків, Бобріва..... 2.00
Я. Базюк, Дітройт..... 5.00	Г. Махук, Росліндейл..... 2.00
Н. Короней, Лінколн..... 5.00	І. Марковський, Спінкс..... 2.00
Ф. Медик, Н. Галедон..... 5.00	М. Нікшорфак, Воррен..... 2.00
А. Моряк, Елізабет..... 5.00	І. Петраш, Фіт. Лодердейл..... 2.00
М. Еліві, Нью-Йорк..... 4.00	Ф. Петрик, Левітсвіл..... 2.00
В. Божик, Бірбенк..... 2.00	М. Похмурський,..... 2.00
К. Боровець, Гарфілд..... 2.00	С. Пінтербург..... 2.00
Д. Вітчик, Омага..... 2.00	І. Пристах, Бетлгем..... 2.00
Ю. Вітвич, Чикаго..... 2.00	
Ю. Войчак, Баффало..... 2.00	Д. Присижко, Воррен..... 2.00
Р. Волчук, Джерзі Сіті..... 2.00	М. Прошок, Філадельфія..... 2.00
П. Врублівський,..... 2.00	Р. Раковський, Бронкс..... 2.00
Довнерс Гров..... 2.00	Т. Ракочий, Олбан..... 2.00
Л. Григорчук,..... 2.00	Л. Савойка, Ірвінгтон..... 2.00
Гроссе Поинте..... 2.00	Н. Світлична, Ірвінгтон..... 2.00
С. І. Де Васілі, Мамі Біч-200..... 2.00	С. Сідларчук, Бостон..... 2.00
В. Дмитришин, Колонія..... 2.00	А. Слюсарчук, Савтфілд..... 2.00
А. Дорошенко, Чикаго..... 2.00	Д. Стахів, Міддлсекс..... 2.00
М. Завіський, Баффало..... 2.00	С. Стешин, Флашинг..... 2.00
П. Залуга, Дітройт..... 2.00	о. І. Ткачук, Нью-Йорк..... 2.00
ЗУАДК, Філадельфія..... 2.00	А. Узяк, Ст. Августин..... 2.00
С. Зубаль, Дітройт..... 2.00	Р. Харіш, Філадельфія..... 2.00
Н. Горішній, Ліндгріст..... 2.00	І. Хольва, Гентремк..... 2.00
П. Грент, Шерон..... 2.00	С. Шелпоский, Лорейн..... 2.00
Ф. Калитчук, Трентон..... 2.00	М. Шпон, Ірі..... 2.00

Збірний...

(Закінчення зі стор. 2)

була її закінченням, не має нічого спільного з українською народною пісню, крім неправдивої назви у програмі. Цю нікудишню річ самопевно проспівали Л. Опанахук і О. Холоба. Приємно було вислухати „Марш УПА” (сл. П. Дубова), муз. Г. Китастого у виконанні квітету бандуристів, М. Дейчаківського, П. і Ю. Китастих, М. Немержицького та П. Писаренка, що випав бездоганно.

Друга частина концерту, будучи мистецькою успішною, здобула признання слухачів, мимо цього, що тут і там знайшлося дещо таке, що мусить бути виправлене в дальшій праці бандуристів.

Проте найкращим і найпам'ятнішим моментом цілої імпрези була не так гра на бандурах чи самий спів, а вид — мальовнича, імпозантна панорама з понад 100 молодих бандуристів з бандурами в руках, які вщент заповнили сцену Тавн Гоу. Це прекрасне, таке щиро українське видвищення останнього надвог в пам'яті зворушних глядачів.

Гра на бандурах і спів великого збору ентузіастів нашого народного інструменту, в колядній-гимні „Бог предвічний”, гарм. Людєвич, під диригентурою П. Китастого, приєднав до себе всіх присутніх на залі.

„Різдвяні мотиви” в обробці Г. Китастого, подобались теж. Передусім звучали чисто і збірно бандури, а це не просте діло, оскільки в найкоротшому часі, з гравими збірними з різних сторін світу. „Жада Ульяна” в обробці В. Ступинського, це либонь найкраще виведена точка концерту. Був це спів з бандурами під керівництвом Т. Павловського. Збірний ансамбль бандуристів виконав музичну „В'язанку колядок” під керівництвом верткої Н. Павловської. Тільки ім'я музичного аранжера в цій точці — чомусь пропущено. Дещо відірваністю у цю різдвяну програму вніс своє гумористичне пісню „Людська моя, черепулька”, за З. Штогалком, М. Фаріон. Пісня „Там де Ятрань” у виконанні бас-баритона М. Немержицького була б випала зовсім задовільно, якби не обнижений кінцевий тон.

У хорі при довшому розспіванні, можна було почути докладно, як барву, так і натуру голосів. І так найкращими були тенори, далі альти і басы, а дивним дивом — бо всі дівчата співають сопраном — найслабшими були тут сопрані.

Щодо складу самих бандур та їхньої інструментальної стилістики, то знову запитували мене люди, що у стилевій капелі, — а так вона себе наголошує — робила на сцені: один контрабас, одна скрипка і такі чудернацький металофон? Та з оцим запитом я спрямував цікавих до самих бандуристів. Бож стилістикою це важко назвати. Тільки і шаста, що тих інструментів майже зовсім не було чути.

Добре прозвучала пісня „А мій батько орендир” (слова Шевченка) музика Ю. Мейтуса. Тут уже диригував працьовитий Ю. Китастий. „Ой, горі тій чайці” народна пісня, в обробці Леонтовича, де за взором Капелі з Дітройту, в словах „чайці”, „небози” та в дальших стрічках, спів був не правильний, бо в Леонтовича є тільки два тони в тонації е-моль: г і е), а тут було завжди — чотири. Навіть бандуристам поправляти генії не годиться. В пісні „А калина — не верба” відзначились додатно і похвально своєю голосовою барвою особливо алти. Бандури „Марш молоді” (слова І. Барганого) музика Г. Китастого закінчили оцей цікавий концерт молодих сил.

Публіка просто пустила в непамять першу частину концерту і не жаліла напикінці гарячих і довгих оплесків. Молодь була майже ентузіастична. Було і квіття від УНСОУ, „Думки” та „Жайворонків”. Концерт зі слабого початку, перемінювався у зовсім гарний і общоуспішний.

ДАТА НАРОДЖЕННЯ

У дописі Романа Данилевича п.з. „Справжня людина” („Свобода” ч. 63 четверга, 10-го січня ц.р.) трапились помилки: у першій колонії допису в третьому відділі згорі має бути: св. п. Осип Новицький, гімназію закінчив у близькому від місця свого народження (Вовчинці, 10-го квітня 1910 року) Станіславові. В третьому рядку згорі в тій же колонії має бути „д-р Іван Турко”, а не „Гурко” — Ред.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout the Metropolitan Area.